

Dyrenes Venner
Rørholmsvej 5
Høsterkøb
2970 Hørsholm
Tlf.: 61 37 90 50
dv@dyrenes-venner.dk

NYHEDSBREV NR. 58
November/December 2016
18. årgang

Dyrepoliti en nødvendighed

Dyrevenner over hele landet har oplevet det igen og igen: Man er vidne til en episode, hvor mennesker udfører handlinger mod dyr, som groft skader dyret. Ens protester vinder ikke gehør hos dyrets ejer, så man henvender sig til politiet. Her har man måske forståelse for sagen, men desværre ikke ressourcer til at tage sig af den. Ofte afviser man sagen på forhånd, og hvis man går ind i sagen, er det ofte nødtvunget - måske fordi den pågældende politibetjent ikke har den fornødne viden om, hvordan en dyreværns sag skal føres.

Det er forbandet hårdt at opleve et dyr, som lider overlast og så være vidne til, at det intet sker. Derfor har Dyrenes Venner henvendt sig til politikerne på Christiansborg for at få dem overbevist om, at det simpelthen er nødvendigt at få oprettet et specielt korps af betjente med særlig interesse for og viden om dyrs velfærd.

For nogle år siden forsøgte Rigspolitiet at løse problemet ved at uddanne et antal betjente til specielle dyreværnsopgaver. Det var meningen, at hver politikreds skulle råde over et større antal specialuddannede personer, som politistationerne kunne rådspørge. Men for det første var uddannelsen for ringe, og pga. orlov, andre presserende opgaver, afspadsering, ferie og meget mere skete det ofte, at personen var væk, når dyreværnsagen indløb.

Derfor har dyreværnsforeningerne nu oprettet deres eget Dyreværnskorps. Et centralt kontor skal fungere som call-center og registrere alle dyreværnssager – både mht. data for sagens art og for sagens forløb. Samtidig skal der uddannes et antal dyreværnskonsulenter, som kan gå ind i den praktiske del af sagen. Dyrenes Venner har besluttet at yde økonomisk hjælp til, at fire personer kan deltage i dette kursus, som løber over 6 uger det kommende forår. Det er så meningen at Dyreværnskorpsen skal samarbejde med det

statslige dyrepoliti, som forhåbentlig snart etableres.

Et politisk flertal i Folketinget har besluttet, at der her og nu **skal** gøres en indsats for dyrene, og man har bedt en arbejdsgruppe om at se på ”politiets indsats mod dyrevelfærdskrænkelser” og lave en rapport. Denne rapport er ikke offentliggjort endnu, men vi frygter, at det bliver mere ord end handling. Peter Skaarup fra DF har taget denne sag meget alvorligt, og vi må håbe på, at han har så stor gennemslagskraft, at han via Finansloven kan få indført en beslutning om at oprette et egentligt dansk dyrepoliti, som man har det i Holland og dele af Sverige (Stockholm).

Arv fra et kært medlem

Alice Hansen døde sidste år. Hun var et trofast og engageret medlem af Dyrenes Venner, som i en meget høj alder deltog aktivt i foreningens kampagner for at give dyrene et bedre liv. Det vakte nogen opsigt, når denne noget gangbesværede gamle dame stod på Kultorvet i København og samlede underskrifter, som senere betød, at vi fik et forbud mod rævefarme i Danmark.

Også i sit testamente tænkte Alice Hansen på dyrene, og Dyrenes Venner er dybt taknemmelig over, at vi for kort tid siden modtog et betydeligt arvebeløb. Det betyder, at vi nu kan sætte yderligere fart på nye kampagner til fordel for dyrene.

Forsøgsdyr – hvad er der sket?

De seneste år er der sket en fantastisk positiv udvikling på forsøgsdyrsområdet. Antallet af dyr der bruges til forsøg er reduceret, og udviklingen af alternative metoder til erstatning af forsøg med levende dyr går den rigtige vej. Dialogen mellem medicinindustrien og dyrværnsforeningerne er blevet meget bedre samtidig med, at arbejdet i

Rådet for Dyreforsøg, der skal godkende samtlige dyreforsøg i Danmark, foregår på en langt mere betryggende måde end tidligere.

For bare 20 år siden var situationen totalt anderledes. Hvad der foregik i forskernes laboratorier var lukket land for offentligheden, hvilket gjorde, at man forestillede sig alverdens uhyrligheder bag de skumle mure. Skrøner og fantasifortællinger fik frit spil, og hvert år på Forsøgsdyrenes Dag den 24. april gik dyrevennerne i protestoptog gennem København med fy-råb og tekst på skilte, som fordømte de onde forskere for deres smudsige og lidelsesvoldende arbejde. Optoget sluttede foran Panum Institutet, hvor der blev afholdt en meget kritisk tale suppleret med råb om mere åbenhed og indsigt i, hvad det var, der foregik i laboratorierne.

I Rådet for Dyrforsøg havde forskerne den gang absolut flertal. Formanden var landsdommer, og han ringeagtede i den grad dyrenes repræsentanter, som ofte blev gjort til grin, fordi de havde svært ved at forholde sig til de meget faglige medicinske ansøgninger, som på den tid nærmest var skrevet på latin.

En ny forsøgsdyrlov rettede heldigvis op på nogle af skævhederne. Rådet kom til at bestå af lige mange forskere og dyrevenner, og samtidig blev der indført aktindsigt i alle ansøgningerne – bortset fra at navnene på personer, der udfører dyreforsøg, stadig er hemmelige.

Og siden er det gået stærkt. Dyrenes Venners formand var fra 2009 – 2013 medlem af Rådet for Dyreforsøg og oplevede i disse år et meget velfungerende råd. Tonen var venlig og dialogen med forskerne god. Aldrig oplevede man, at ens synspunkter ikke blev taget alvorligt, og alle ansøgninger blev behandlet med stor grundighed. Ofte blev ansøgningen sendt retur til forskeren, og det skete også, at ansøgninger blev totalt afvist.

Danmarks 3R-center

For 3 år siden lykkedes det at få oprettet det danske 3R-center (de 3 R'er står for reduction, replacement, refinement), hvor centerets fornemste mål er at fremme udviklinger af alternativer til brug af levende dyr. For en måned siden blev DOSO optaget som interesserforening i 3R-centeret, hvilket betyder, at også Dyrenes Venner nu kommer meget tættere på processen, som skal sørge for reduktion af dyreforsøg, erstatning af dyreforsøg og forfinelse af de anvendte forsøg.

Endnu et samarbejde mellem dyrevennerne og de tre store danske medicinalfirmaer (Novo Nordisk, Lundbeck og LeoPharma), og i juni måned besøgte medlemmer af DOSO Novo's dyrestalde i Ganløse. Anne Trane fra Dansk Dyreværn Århus var med, og hun beretter om besøget i den næste artikel:

Besøg hos Novo Nordisk

Forsøgsstalde i Ganløse

Selvom de fleste dyrevenner og dyreværnsforeninger er imod dyreforsøg, så er det en del af vores samfund, som vi ikke bare lige kan stoppe. Der bruges stadig mange forsøgsdyr både i forskning og i medicinalindustrien. Som dyreværnsforening kan vi enten vælge at "lukke øjnene" for de ting, vi ikke vil se, eller vi kan mødes med de mennesker, der arbejder i branchen, og på den måde prøve at påvirke dem til, at bedre forholdene for forsøgsdyr.

Derfor var det også naturligt for os at deltage i et forhåbentligt oplysende møde, da LIF (Lægemedelindustriforeningen) inviterede dyreværnsforeningerne til en rundvisning i Novo Nordisk forsøgsstalde - hvor de har almindelige grise, minigrise, beagler, kaniner og marsvin - med en efterfølgende snak om, hvad der rører sig i deres kredse - og i vores. På vegne af Dansk Dyreværn Århus drog jeg derfor afsted mod

Ganløse, for ved selvsyn at få bekræftet alle de forfærdelige ting, jeg har hørt og læst om.

Selve forsøgsgården var et pænt og velholdt sted placeret midt i den smukkeste natur. En skærende kontrast til det, jeg troede, jeg skulle ind og se i staldene....

Vi kom ind i en pæn og ren stald, hvor der var en bemærkelsesværdig ro, som jeg ikke tidligere har oplevet i en svinestald. Der var mere plads end i en traditionel svinesti, aktiverings- og rodemateriale iblandet godter, og grisene kom os nysgerrigt og gryntende i møde og nød, at vi gerne ville klø dem. Der var ingen skrigeri eller panik, som man ofte ser, når fremmede træder ind i en stald. Hos minigrisene herskede der den samme ro og fred.

Vi kom videre til alle hundene, hvor jeg i hvert fald havde forventet en del gøen og uro.

Mærkværdigvis var der også her ro, og hundene virkede både kontaktsøgende og harmoniske. Ingen var skræmte eller tilbageholdende, og der var fornuftigt med plads både inde og ude. Udenfor havde de desuden store fritløbsarealer, og de gik altid i grupper.

Videre gik det til kaniner og marsvin. Staldene var også her pæne, rene og lyse og med væsentlig bedre indretning, end et traditionelt kanin- eller marsvinebur, man køber hos dyrehandleren. Det var i fuld højde, der var gemmesteder, flere flugtveje og indgange, fint med strø, gruppeopstaldning under hensyntagen til hierarki, så ingen blev unødigt mobbet.

Efter rundvisning og præsentation af deltagerne havde vi et fællesmøde, hvor vi drøftede forskellige emner omkring dyreforsøg og forsøgsdyr samt begrænsning af dette.

Novo Nordisk oplyste, at i Danmark er kravene til Medicinalvirksomhederne for at få tilladelse til

dyreforsøg skrappe. De overvåges desuden af Dyreforsøgstilsynet. Det forholder sig anderledes i udlandet, hvor kravene er noget mere "lempelige", hvilket bestemt ikke gavner dyrene. Ifølge medicinalvirksomhederne outsourcer de indimellem forsøg, men de fortæller også, at de kræver de samme forhold af europæiske og asiatiske samarbejdspartnere, som de krav, der gælder i Danmark. Og de rejser selv ud og kontrollerer forholdene. Lever de ikke op til kravene, afbrydes samarbejdet.

Jeg er stadig imod dyreforsøg!

Men besøget har ændret min opfattelse af, at folk der arbejder med forsøgsdyr må være ufølsomme og uempatiske mennesker. Og at forsøgsdyr er skræmte dyr, der bare sidder i et lille bur med elektroder og slanger alle vegne, og lever et kummerligt liv i smerte, hvor ingen tager sig af, hvordan de har det. Min opfattelse var langt fra den virkelighed, jeg så.

Når en kalv har det allerbedst

Dyrenes Venners bestyrelse oplevede for nogen tid siden noget virkelig stort og berigende. Vi besøgte Henrik og Helle Terkelsen på deres gård, der ligger på øen Glænø meget tæt på Skælskør. Her opdrætter de jersey-kalve – som går under navnet Jersey-Græskalv - efter principper, som må siges at være optimale for dyrene.

Ingen af os havde tidligere været på Glænø, men øen er en perle rent naturmæssigt. Den lille ø ligger omgivet af lavt vandede bugter, og det kuperede terræn med skove og enge får en til at tænke på guldalderperiodens malere. Og midt i disse herligheder ligger familien Terkelsens gård, hvor beboerne en gang for alle har besluttet sig til at udfolde et liv, som på alle punkter lever op til en økologisk og bæredygtig grundholdning – en holdning som bestemt også kommer kalvene til gode.

Problemerne i et traditionelt kalveopdræt er bl.a., at kalven ikke får lov til at være sammen med koen, men fravænnenes allerede 12 timer efter fødsel. Ud over det sociale afsavn betyder det, at kalvens immunforsvar svækkes, fordi den ikke får den optimale føde. Samtidig stresses kalven og retter sit suttebehov mod andre genstande end koens patter. Pladsforholdene er trange og tildelingen af halm ringe i en normal dansk kalvebås – og så kommer dyrene aldrig ud på græs.

Men sådan er det ikke på Glænø. Her går kalvene udendørs det meste af året, og i sommerperioden har de mulighed for at græsse. Ligesom andre danske kalve tages de fra koen næsten lige efter fødsel, men de får så til gengæld en ammeko, som de kan patte hele deres 10 måneder lange liv. Plejemor er en malkeko, som skulle have været sendt til slagteriet, men nu får hun længere tid at leve i sammen med to "plejebørn".

Der er ingen tvivl om, at denne produktionsmetode er et paradys for kalvene, men Henrik indrømmede i den efterfølgende diskussion, at hvis metoden skal brede sig, så er det tvingende nødvendigt, at forbrugerne er villige til at betale væsentlig mere for kalvebøffen. Uden en betydelig merpris til landmanden kan systemet nemlig ikke hænge sammen økonomisk.

Det var en glad og højstemt bestyrelse, der kørte retur fra Glænø efter mødet med nogle mennesker, som hviler i deres grundholdninger, og ikke kun tænker på penge, karriere og materielle goder.

Redaktion:

Peter Møllerup

